Ewangelia Łukasza

Rozdział 1

1. Ponieważ wielu podjęło się sporządzić opis tych wydarzeń, co do których mamy zupełną pewność; **2**. Tak jak nam *je* przekazali ci, którzy od początku byli naocznymi świadkami i sługami słowa; **3**. Postanowiłem i ja, który to wszystko od początku dokładnie wybadałem, opisać ci *to* po kolei, zacny Teofilu; **4**. Abyś nabrał pewności co do tego, czego cię nauczono. **5**. Za dni Heroda, króla Judei, żył pewien kapłan imieniem Zachariasz, ze zmiany Abiasza. Miał on za żonę *jedną* z córek Aarona, której na imię było Elżbieta. **6**. Oboje byli sprawiedliwi w oczach Boga, postępując nienagannie według wszystkich przykazań i nakazów Pana. **7**. Nie mieli jednak dziecka, ponieważ Elżbieta była niepłodna, i oboje byli w podeszłym wieku. **8**. A gdy pełnił służbę kapłańską przed Bogiem w kolejności swojej zmiany; **9**. Zgodnie ze zwyczajem urzędu kapłańskiego padł na niego los, aby wejść do świątyni Pana i palić kadzidło. **10**. A cała rzesza ludzi modliła się na zewnątrz w czasie kadzenia. **11**. Wtedy ukazał mu się anioł Pana stojący po prawej stronie ołtarza kadzenia. **12**. I przeraził się Zachariasz na jego widok, i ogarnął go strach. **13**. Lecz anioł powiedział do niego: Nie bój się, Zachariaszu, bo twoja modlitwa została wysłuchana. Elżbieta, twoja żona, urodzi ci syna, któremu nadasz imię Jan. **14**. Będzie to dla ciebie radość i wesele; i wielu będzie się radować z jego narodzin. **15**. Będzie bowiem wielki w oczach Pana. Nie będzie pił wina ani mocnego napoju i zostanie napełniony Duchem Świętym już w łonie swojej matki. **16**. I wielu z synów Izraela nawróci do Pana, ich Boga. **17**. On bowiem pójdzie przed nim w duchu i mocy Eliasza, aby zwrócić serca ojców ku dzieciom, a opornych ku roztropności sprawiedliwych, aby przygotować Panu lud gotowy. **18**. I powiedział Zachariasz do anioła: Po czym to poznam? Bo ja jestem stary i moja żona jest w podeszłym wieku. **19**. A anioł mu odpowiedział: Ja jestem Gabriel, który stoi przed Bogiem. Zostałem posłany, aby mówić do ciebie i przynieść ci tę radosną nowinę. **20**. I będziesz niemy, i nie będziesz mógł mówić aż do dnia, kiedy się to stanie, dlatego że nie uwierzyłeś moim słowom, które się wypełnią w swoim czasie. **21**. A ludzie czekali na Zachariasza i dziwili się, że tak długo przebywa w świątyni. **22**. Kiedy wyszedł, nie mógł do nich mówić. I zrozumieli, że miał widzenie w świątyni, bo dawał im znaki, i pozostał niemy. **23**. A gdy skończyły się dni jego posługi, wrócił do swego domu. **24**. Po tych dniach Elżbieta, jego żona, poczęła i ukrywała się przez pięć miesięcy, mówiąc: **25**. Tak mi uczynił Pan w dniach, kiedy wejrzał *na mnie*, aby zdjąć moją hańbę w oczach ludzi. **26**. A w szóstym miesiącu Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret; **27**. Do dziewicy zaślubionej mężczyźnie, któremu na imię było Józef, z rodu Dawida; a dziewicy było na imię Maria. **28**. Kiedy anioł przyszedł do niej, powiedział: Witaj, obdarowana łaską, Pan jest z tobą. Błogosławiona jesteś między kobietami. **29**. Ale ona, ujrzawszy *go*, zlękła się z powodu jego słów i zastanawiała się, co miałoby znaczyć to pozdrowienie. **30**. Wtedy anioł powiedział do niej: Nie bój się, Mario, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. **31**. Oto poczniesz w *swym* łonie i urodzisz syna, któremu nadasz imię Jezus.

32. Będzie on wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da mu tron jego ojca Dawida. **33**. I będzie królował nad domem Jakuba na wieki, a jego królestwu nie będzie końca. **34**. Wtedy Maria powiedziała do anioła: Jak to się stanie, skoro nie obcowałam z mężczyzną? **35**. A anioł jej odpowiedział: Duch Święty zstąpi na ciebie i moc Najwyższego zacieni cię. Dlatego też to święte, co się z ciebie narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. **36**. A oto Elżbieta, twoja krewna, także poczęła syna w swojej starości i jest w szóstym miesiącu ta, którą nazywano niepłodną. **37**. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego. **38**. I powiedziała Maria: Oto służebnica Pana, niech mi się stanie według twego słowa. Wtedy odszedł od niej anioł. **39**. W tych dniach Maria wstała i poszła z pośpiechem w góry do miasta w Judei. **40**. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. **41**. A gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Marii, poruszyło się dziecko w jej łonie i Elżbieta została napełniona Duchem Świętym. **42**. I zawołała donośnym głosem: Błogosławiona jesteś między kobietami i błogosławiony jest owoc twego łona. **43**. A skądże mi to, że matka mego Pana przyszła do mnie? **44**. Gdy bowiem głos twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dziecko w moim łonie. **45**. A błogosławiona, która uwierzyła. Spełni się bowiem to, co zostało jej powiedziane przez Pana. **46**. Wtedy Maria powiedziała: Wielbi moja dusza Pana; **47**. I rozradował się mój duch w Bogu, moim Zbawicielu; **48**. Bo wejrzał na uniżenie swojej służebnicy. Oto bowiem wszystkie pokolenia będą mnie odtąd nazywać błogosławioną. **49**. Bo uczynił mi wielkie rzeczy ten, który jest mocny, i święte jest jego imię. **50**. A jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie nad tymi, którzy się go boją. **51**. Okazał moc swoim ramieniem i rozproszył pysznych w myślach ich serc. **52**. Strącił mocarzy z tronów, a wywyższył pokornych. **53**. Głodnych napełnił dobrami, a bogaczy odprawił z niczym. **54**. Ujął się za Izraelem, swym sługą, pomny na *swoje* miłosierdzie; **55**. Jak mówił do naszych ojców, *do* Abrahama i jego potomstwa na wieki. **56**. I została z nią Maria około trzech miesięcy, a potem wróciła do swego domu. **57**. Dla Elżbiety zaś nadszedł czas porodu i urodziła syna. **58**. A gdy jej sąsiedzi i krewni usłyszeli, że Pan okazał jej swoje wielkie miłosierdzie, cieszyli się razem z nią. **59**. A ósmego dnia przyszli, aby obrzezać dziecko, i *chcieli* nadać mu imię jego ojca, Zachariasza. **60**. Ale jego matka powiedziała: Nie tak, lecz będzie się nazywał Jan. **61**. I powiedzieli do niej: Nie ma nikogo w twoim rodzie, kogo by nazwano tym imieniem. **62**. Pytali więc znakami jego ojca, jak chce go nazwać. **63**. A on poprosił o tabliczkę i napisał: Jan jest jego imię. I dziwili się wszyscy. **64**. Natychmiast otworzyły się jego usta i *rozwiązał się* jego język, i mówił, wielbiąc Boga. **65**. I padł strach na wszystkich ich sąsiadów, i po całej górskiej krainie judzkiej rozgłoszone zostały wszystkie te słowa. **66**. Wszyscy zaś, którzy o tym słyszeli, brali to sobie do serca i mówili: Cóż to będzie za dziecko? I była z nim ręka Pańska. **67**. A Zachariasz, jego ojciec, będąc napełniony Duchem Świętym, prorokował: **68**. Błogosławiony niech będzie Pan, Bóg Izraela, bo nawiedził i odkupił swój lud; **69**. I wzbudził nam róg zbawienia w domu Dawida, swego sługi; **70**. Jak mówił przez usta swoich świętych proroków, którzy byli od wieków; **71**. *Że nas* wybawi od naszych nieprzyjaciół i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą; **72**. Aby okazać miłosierdzie naszym ojcom

i przypomnieć swoje święte przymierze; **73**. I przysięgę, którą złożył Abrahamowi, naszemu ojcu; **74**. Że nam da, *abyśmy* mu służyli bez lęku, wybawieni z ręki naszych nieprzyjaciół; **75**. W świętości i sprawiedliwości przed nim po wszystkie dni naszego życia. **76**. A ty, dziecko, będziesz nazwane prorokiem Najwyższego, bo pójdziesz przed obliczem Pana, aby przygotować jego drogi; **77**. I żeby jego ludowi dać poznać zbawienie przez przebaczenie mu grzechów; **78**. Dzięki serdecznemu miłosierdziu naszego Boga, przez które nawiedził nas wschód *słońca* z wysoka; **79**. Aby oświecić siedzących w ciemności i w cieniu śmierci, aby skierować nasze kroki na drogę pokoju. **80**. A dziecko rosło i umacniało się w duchu, i przebywało na pustyniach aż do dnia ukazania się przed Izraelem.

Updated Gdansk Bible – UWSPÓŁCZEŚNIONA BIBLIA GDAŃSKA
Copyright © 2018 Fundacja Wrota Nadziei. Released under the Creative Commons Attribution No Derivatives License 4.0.
eBible.org
Polish — Polski